

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СПЛАТИ ЧАСТИНИ ЧИСТОГО ПРИБУТКУ (ДОХОДУ) ДЕРЖАВНИХ УНІТАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ ДО ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

LEGAL REGULATION OF THE PAYMENT OF PART OF THE NET PROFIT (INCOME) OF STATE UNITARY ENTERPRISES TO THE STATE BUDGET OF UKRAINE

Якимчук Н.Я. доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри фінансового права

*Навчально-науковий інститут права
Київського національного університету імені Тараса Шевченка,*

Хапко Ю.Б., кандидат юридичних наук,
доцент кафедри цивільного, адміністративного та фінансового права

Класичний приватний університет

У статті висвітлено результат дослідження правових підстав та особливості правового регулювання сплати частини чистого прибутку (доходу) державних унітарних підприємств до Державного бюджету України залежно від виду таких підприємств. З'ясовано, що встановлений законодавством України правовий режим сплати частини чистого прибутку (доходу) державних унітарних підприємств до Державного бюджету України є публічно-правовим, фіскальним за способом його розрахунку, порядком сплати, за метою та напрямом спрямування – до Державного бюджету України, а також способом забезпечення виконання грошового зобов'язання. Встановлено, що особливості розрахунку та сплати чистого прибутку (доходу) державних унітарних підприємств до Державного бюджету України залежать від: 1) їх виду, а саме належності до: а) державних комерційних підприємств; б) державних некомерційних підприємств; в) казенних підприємств; 2) положень установчих документів, де можуть бути встановлені додаткові аспекти щодо розміру такого платежу, які не суперечать положенням Закону України «Про управління об'єктами державної власності» чи іншого спеціального закону. Обґрунтовано, що в законодавстві України закріплено, що на державні унітарні підприємства залежно від їх виду поширюються чотири правових режими сплати частини чистого прибутку (доходу) до Державного бюджету України: 1) загальний порядок обов'язкової (не менше 30 відсотків); 2) особливий порядок, закріплений спеціальним законом, що передбачає особливості розрахунку доходу (прибутку) та його частки (зокрема, державні підприємства енергетичної галузі, електроенергетичної галузі, Національний банк України); 3) порядок умовної сплати, за якого окремі державні підприємства умовно звільнені від сплати частини чистого прибутку (доходу) за умови її спрямування на чітко окреслені законодавством цілі (зокрема, наукові установи, науково-технологічні комплекси); 4) повного звільнення від сплати (зокрема ДП «Укראерорух», державні підприємства із забезпечення функціонування дипломатичних представництв). Запропоновано окремі зміни до ч. 17 ч. 2 ст. 29 БК України, а також вказано на важливі напрями подальших досліджень окресленого предмету аналізу.

Ключові слова: прибуток (дохід) державного унітарного підприємства, частина чистого прибутку (доходу), дохід Державного бюджету України, фіскальний платіж, державне унітарне підприємство, Національний банк України.

The article presents the results of research into the legal bases and peculiarities of the legal regulation of the payment of part of the net profit (income) of state unitary enterprises to the State Budget of Ukraine, depending on the type of such enterprises. It has been found that in the legislation of Ukraine, the legal regime of payment of part of the net profit (income) of state unitary enterprises to the State Budget of Ukraine is public-legal, fiscal according to the method of its calculation, order of payment, according to the purpose and direction of direction – to the State Budget of Ukraine, as well as a method of ensuring the fulfillment of a monetary obligation. It was established that the specifics of calculating and paying the net profit (income) of state unitary enterprises to the State Budget of Ukraine depend on: 1) their type, namely, belonging to: a) state commercial enterprises; b) state non-commercial enterprises; c) state enterprises; 2) the provisions of the constituent documents, where additional aspects regarding the amount of such payment may be established, which do not contradict the provisions of the Law of Ukraine "On the Management of State-Owned Objects" or other special law. It is justified that the legislation of Ukraine stipulates that state unitary enterprises, depending on their type, are subject to four legal regimes of payment of part of the net profit (income) to the State Budget of Ukraine: 1) general procedure of mandatory (not less than 30 percent); 2) special procedure established by a special law, which provides for the peculiarities of the calculation of income (profit) and its share (in particular, state-owned enterprises of the energy industry, the electric power industry, the National Bank of Ukraine); 3) conditional payment procedure, under which individual state enterprises are conditionally exempt from paying part of the net profit (income), provided that it is directed to goals clearly defined by legislation (in particular, scientific institutions, scientific and technological complexes); 4) complete exemption from payment (in particular, State Enterprise "Ukrainian Airlines", state enterprises for ensuring the functioning of diplomatic missions). Separate changes are proposed to Part 17, Part 2 of Art. 29 of the Criminal Code of Ukraine, as well as indicating important areas of further research on the outlined subject of analysis.

Keywords: profit (income) of a state unitary enterprise, part of net profit (income), income of the State Budget of Ukraine, fiscal payment, state unitary enterprise, National Bank of Ukraine.

Постановка проблеми. Відповідно до п. 17 ч. 2 ст. 29 Бюджетного кодексу України окремим видом доходів загального фонду Державного бюджету України є частина чистого прибутку (доходу) державних унітарних підприємств та їх об'єднань, що вилучається до державного бюджету відповідно до закону [1].

Оскільки вказаний платіж здійснюється на користь держави в обов'язковому порядку, у визначеному законом розмірі, під контролем держави, із застосуванням державного примусу в разі його несплати, то він має фіскальний характер. Визначення суми такого платежу тісно пов'язане з нарахуванням суми податку на прибуток підприємств такими державними підприємствами. Саме тому відносини з нарахування та сплати частини чистого прибутку (доходу) державних унітарних підприємств до

Державного бюджету України на сьогодні врегульовані передусім спеціальним законом – Законом України «Про управління об'єктами державної власності», а також Податковим кодексом України (ПК України) та рядом інших більш вузько спрямованих законів. Так, відповідно до пп. 14.1.49 п. 14.1 т. 14 ПК України «платіж у грошовій чи негрошовій формі, що здійснюється юридичною особою на користь її засновника та/або учасника (учасників) у зв'язку з розподілом чистого прибутку (його частини)» прирівняно до дивідендів [2].

Особливість правового режиму нарахування, сплати, забезпечення виконання грошового зобов'язання та стягнення в разі несплати нарахованої частини чистого доходу (прибутку) державних унітарних підприємств до Державного бюджету України, встановлення пільг та звільнень

щодо його сплати, обумовлена відсутністю консолідованого законодавчого регулювання, що підкреслює актуальність обраної теми дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі дослідження правового статусу державних унітарних підприємств були проведені такими вченими як О. Вінник, І. Єршова, М. Ісаков, І.Любимов, К. Мамутов, Г. Пронська, О. Черненко, В. Щербина та іншими. Питання правового регулювання такого платежу як частина чистого прибутку (доходу) державних унітарних підприємств до Державного бюджету України були висвітлені також у працях А.Барікової [3], О. Іваницької та Т. Кошук, Ю. Касперович [4], О. Музики-Стефанчук, Я. Петракової та Ю. Чоботок, Є. Попка, Н. Пришви, Т. Коляди [5], Б. Ситяги [6], І. Сніцар, у наших працях та інших дослідників. Проте досі не проводилося системне правове дослідження такого виду платежу як “частина чистого прибутку (доходу) державних унітарних підприємств до Державного бюджету України” та особливостей його розрахунку та сплати до Державного бюджету України залежно від виду такого підприємства.

Метою статті є висвітлення правових підстав та особливостей правового регулювання сплати частини чистого прибутку (доходу) державних унітарних підприємств до Державного бюджету України залежно від виду таких підприємств.

Виклад основного матеріалу. Діяльність державних та комунальних підприємств, а також господарських товариств, у статутних капіталах яких є майно, що перебуває в державній власності, у власності АРК чи комунальній власності, незалежно від мети чи напрямку їх діяльності, діяльності на комерційних чи некомерційних засадах, є господарською діяльністю. Їх відносять до числа публічних (державні та комунальні) юридичних осіб – створених у розпорядчому порядку публічно-правовими утвореннями організацій для реалізації визначеної у нормативному порядку публічної мети їх створення на основі державної або комунальної власності [7, с. 143].

Загалом юридичні особи, в тому числі державні та комунальні підприємства, належать до числа господарських організацій, суб’єктів господарювання (ст. 55 ГК України). Господарська діяльність може здійснюватись як з метою отримання прибутку (підприємництво), так і без такої мети (некомерційна господарська діяльність) (ч. 2 ст. 3 ГК України) [8].

Юридичні особи, що базуються на державній власності, залежно від їх організаційно-правової форми поділяють на товариства, установи та такі, що утворені в інших формах, встановлених законом (ч. 1 ст. 83 ЦК України) [9], а залежно від порядку їх створення їх розмежовують на юридичних осіб публічного права та юридичних осіб приватного права (ч. 2 ст. 81 ЦК України) [9].

У ст. 167 ЦК України в переліку юридичних осіб публічного права зазначено такий їх вид як “державне підприємство”, що свідчить про те, що метою їх утворення є задоволення публічного інтересу щодо здійснення певного напрямку господарської діяльності. Відповідно до ч. 2 ст. 81 ЦК України “юридична особа публічного права створюється розпорядчим актом Президента України, органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування” [9]. В розвиток вказаного положення в ч. 1 ст. 73 ГК України закріплено, що саме державне унітарне підприємство утворюється компетентним органом державної влади в розпорядчому порядку на базі відокремленої частини державної власності, як правило, без поділу її на частки, і входить до сфери його управління [8].

Відповідно до ч. 4 ст. 63 ГК України унітарне підприємство створюється одним засновником, який, зокрема, затверджує статут та розподіляє доходи [8]. До унітарних належать державні підприємства (ч. 4 ст. 63 ГК Укра-

їни) [8], оскільки державним підприємством визнається лише підприємство, яке перебуває повністю в державній власності. При цьому, державні унітарні підприємства можуть бути націлені на отримання прибутку (зокрема в їх статутах зазначається, що вони є комерційними державними підприємствами, економічно самостійними державними підприємствами або організаціями чи такими, що націлені на отримання прибутку), однак далеко не завжди.

Таким чином, на сьогодні відповідно до ч. 9 ст. 73 ГК України державні унітарні підприємства діють як:

1) державні комерційні підприємства, які є суб’єктами підприємницької діяльності (ч. 1 ст. 74 ГК України), діяльність яких націлена на отримання прибутку (доходу) (ч. 2, 8 та ст. 75 ГК України), що залежить від положень статутів відповідних підприємств. Розподіл прибутку (доходу) державних комерційних підприємств здійснюється відповідно до затвердженого фінансового плану з урахуванням вимог ГК України та інших законів (ч. 9 ст. 75 ГК України), а в фінансовому плані затверджуються суми коштів, які направляються державі як власнику і зараховуються до Державного бюджету України (ч. 10 ст. 75 ГК України) [8];

2) державні некомерційні підприємства, які є суб’єктами некомерційної господарської діяльності, спрямованої на досягнення соціальних та інших результатів, які утворюються у сфері охорони здоров’я, соціальній та/або гуманітарній сферах без мети одержання прибутку і діють на підставі статуту (ч. 1 ст. 75-1 ГК України). Розподіл прибутку (доходу) державних некомерційних підприємств забороняється (ч. 9 ст. 75-2 ГК України) [8];

3) казенні підприємства, які здійснюють господарську діяльність відповідно до виробничих завдань органу, до сфери управління якого воно входить (ч. 1 ст. 77 ГК України). Однак, порядок розподілу та використання прибутку (доходу) казенного підприємства визначається фінансовим планом, який затверджується у порядку, встановленому статтею 75 Господарського кодексу України для державних комерційних підприємств (ч. 8 ст. 77 ГК України), а також закріплено, що до джерел формування майна казенного підприємства належить лише частина доходів підприємства, одержаних ним за результатами господарської діяльності, передбачена статутом (ч. 5 ст. 77 ГК України), а отже інша визначена статутом частина, як це передбачено в ст. 75 ГК України [8].

Так, в ч. 2 ст. 142 ГК України зазначено, що “держава може впливати на вибір суб’єктами господарювання напрямів та обсягів використання прибутку (доходу) через нормативи, податки, податкові пільги та господарські санкції відповідно до закону” [8].

Так, відповідно до ч. 2 та 4 ст. 57 ГК України, в установчих документах суб’єктів господарювання, мають бути зазначені положення щодо розподілу прибутків та збитків, проте лише в тому випадку, якщо інше не передбачено законом [8]. Таким спеціальним законом, який регулює питання розподілу чистого прибутку (доходу) державних підприємств та підприємств, корпоративні права на які належать державі, є Закон України “Про управління об’єктами державної власності” від 21 вересня 2006 року № 185-V (далі – Закон № 185) [10].

У вказаному Законі № 185 окремо визначено порядок відрахування частини прибутку (доходу) державними підприємствами, зокрема у статті 11-1 [10].

Передусім зазначимо, що як загальне правило в ч. 1 ст. 11-1 Закону № 185 закріплено обов’язок державних підприємств та їх об’єднань спрямувати частину чистого прибутку (доходу) до Державного бюджету України у розмірі не менше 30 відсотків у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України [10]. Зокрема на сьогодні діє Порядок відрахування до державного бюджету частини чистого прибутку (доходу) державними унітарними підприємствами та їх об’єднаннями, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 23 лютого

2011 р. № 138 (далі – Порядок № 138) [11]. Проте зазначений загальний підхід не діє, якщо йдеться про окремі державні підприємства, стосовно яких в спеціальних законах закріплено особливий порядок визначення ними чистого доходу (прибутку) та його частки, яку належить сплачувати до Державного бюджету України, зокрема це:

1) державні підприємства енергетичної галузі, які сплачують частину чистого прибутку (доходу), який зменшується на:

а) суму цільових коштів (обсяг інвестиційної складової), що надійшли у складі тарифу і спрямовуються на виконання інвестиційних проектів, рішення щодо яких приймаються Кабінетом Міністрів України;

б) обсяг повернення кредитних коштів (у складі тарифу), запозичених для фінансування капітальних вкладень на будівництво (реконструкцію, модернізацію) об'єктів згідно з відповідними рішеннями Кабінету Міністрів України (абз. 1 ч. 2 ст. 11-1 Закону № 185). Чистий прибуток таких підприємств утворюється також з особливостями, які закріплені в абз. 3 ч. 2 ст. 11-1 Закону № 185 [10]. Так, частина чистого прибутку (доходу), що відраховується державним підприємством «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» за результатами фінансово-господарської діяльності, визначається у розмірі 30 відсотків за умови спрямування ними 50 відсотків чистого прибутку (доходу) від своєї діяльності на виконання інвестиційної програми [10];

2) державні підприємства електроенергетичної галузі, фінансування яких здійснюється в межах кошторису, затвердженого національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відрахування частини чистого прибутку (доходу) провадяться із суми перевищення фактично отриманих кошторисних доходів над фактично здійсненими кошторисними видатками у звітному періоді (абз. 1 ч. 2 ст. 11-1 Закону № 185) [10];

3) Національний банк України, особливості визначення яким прибутку до розподілу та перерахування його частини до Державного бюджету України визначено в ст. 5-1 Закону України «Про Національний банк України» [12]. Так, Національний банк України відповідно до Закону України «Про Національний банк України» є центральним банком України (ст. 2), має статутний капітал, що є державною власністю (ст. 3); є економічно самостійним органом, юридичною особою, має відокремлене майно, що є об'єктом права державної власності і закріплено за ним на праві господарського відання (ст. 4). Це вказує на те, що він є юридичною особою публічного права і відповідає ознакам державного унітарного підприємства. Разом з тим він є особливим центральним органом державного управління, юридичний статус, завдання, функції, повноваження і принципи організації якого визначаються Конституцією України, Законом України «Про Національний банк України та іншими законами України (ст. 3) [12]. Так, особливості визначення прибутку до розподілу Національним банком України та перерахування його частини до Державного бюджету України визначено в ст. 5-1 Закону України «Про Національний банк України» [12];

Окремі державні підприємства відповідно до ч. 1 ст. 11-1 Закону № 185 та інших законів зобов'язані визначати частину чистого прибутку (доходу), але спрямовують її не до Державного бюджету України, а витрачають на чітко окреслені законодавством цілі, тобто умовно звільнені від їх сплати, зокрема до таких належать державні комерційні підприємства та казенні підприємства, які відповідно до статті Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» належать до наукових установ (ч. 2 ст. 8 Закону України «Про науку та науково-технічну діяльність») [13], а також науково-технологічні комплекси, засновані на державній власності, державне підприємство «Український державний центр радіочас-

тот», зобов'язані не менш як 50 відсотків чистого прибутку від своєї діяльності спрямовувати на провадження ініціативної наукової та науково-технічної діяльності, фінансування інновацій та розширення власної матеріально-технічної бази [10], або на створення матеріально-технічної бази, необхідної для проведення моніторингу якості послуг рухомого (мобільного) зв'язку та доступу до Інтернету (п. 1 Порядку № 138) [11]. При цьому таке умовне звільнення наукової установ від сплати частини чистого прибутку відбувається за умови офіційного визнання за нею статусу наукової установи [14, с. 56].

Повністю звільнені від сплати частини чистого прибутку (доходу), наступні державні підприємства:

а) державне підприємство обслуговування повітряного руху України «Укрерорух» відповідно до ч. 1 ст. 11-1 Закону № 185 [10] та Закону України «Про приєднання України до Багатосторонньої угоди про сплату маршрутних зборів» [15], п. 1 Порядку № 138 [11];

б) державні підприємства із забезпечення функціонування дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних міжурядових організацій в Україні Державного управління справами (ч. 1 ст. 11-1 Закону № 185) [10];

в) державні підприємства «Міжнародний дитячий центр «Артек» і «Український дитячий центр «Молода гвардія» (ч. 1 ст. 11-1 Закону № 185) [10].

Якщо нарахування частини чистого прибутку (доходу) державних унітарних підприємств до Державного бюджету України відбувається лише у випадках передбачених законом, то порядок його сплати врегульовано Законом України «Про управління об'єктами державної власності», а також Порядком відрахування до державного бюджету частини чистого прибутку (доходу) державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями, що затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 23.02.2011 р. № 138 (далі – Порядок № 138), який деталізує положення вказаного Закону.

Висновки. Встановлений законодавством України правовий режим сплати частини чистого прибутку (доходу) державних унітарних підприємств до Державного бюджету України є публічно-правовим, точніше фінансово-правовим, оскільки зазначений платеж є фіскальним за способом його розрахунку, порядком сплати, за метою та напрямом спрямування – до Державного бюджету України, а також способом забезпечення виконання грошового зобов'язання. Особливості розрахунку та сплати чистого прибутку (доходу) державних унітарних підприємств до Державного бюджету України залежать від: 1) їх виду, а саме належності до: а) державних комерційних підприємств; б) державних некомерційних підприємств; в) казенних підприємств; 2) положень установчих документів, де можуть бути встановлені додаткові аспекти щодо розміру такого платежу, які не суперечать положенням Закону України «Про управління об'єктами державної власності» чи іншого спеціального закону. Законодавством закріплено, що на державні унітарні підприємства залежно від їх виду поширюються чотири правових режими сплати частини чистого прибутку (доходу) до Державного бюджету України: 1) загальний порядок обов'язкової (не менше 30 відсотків); 2) особливий порядок, закріплений спеціальним законом, що передбачає особливості розрахунку доходу (прибутку) та його частки (зокрема, державні підприємства енергетичної галузі, електроенергетичної галузі, Національний банк України); 3) порядок умовної сплати, за якого окремі державні підприємства умовно звільнені від сплати частини чистого прибутку (доходу) за умови її спрямування на чітко окреслені законодавством цілі (зокрема, наукові установи, науково-технологічні комплекси); 4) повного звільнення від сплати (зокрема ДП «Укрерорух», державні підприємства із забезпечення функціонування дипломатичних пред-

ставництв). Вбачаємо за недолік законодавства, з огляду на те, що державні унітарні підприємства самостійно здійснюють розрахунок та сплачують частину чистого прибутку (доходу) до Державного бюджету України, те, що в ч. 17 ч. 2 ст. 29 Бюджетного кодексу України окремим видом доходів загального фонду Державного бюджету України визначається «частина чистого прибутку (доходу) державних унітарних підприємств та їх об'єднань, що вилучається до державного бюджету відповідно до закону». Вагаємо, термін «вилучається» передбачає засто-

сування державою механізму примусу, тобто стягнення, що насправді відбувається лише у випадках, коли державними унітарними підприємствами допущено порушення, а тому пропонуємо до ч. 17 ч. 2 ст. 29 БК України внести зміни і замінити слово «вилучається» словом «сплачується». При цьому можливість та механізм застосування примусу зі стягнення заборгованості із сплати частини чистого доходу (прибутку) державними унітарними підприємствами до державного бюджету України є окремим важливим предметом наступних правових досліджень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Бюджетний кодекс України від 8 липня 2010 року № 2456-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>
2. Податковий кодекс України 2 грудня 2010 року № 2755-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17#Text>
3. Барікова А. Колізії в дискреційному застосуванні норм фінансового права. *Публічне право*. № 2 (42) (2021). С. 61–68.
4. Касперович Ю.В. Фіскальні аспекти функціонування державних підприємств у контексті фінансово-економічної стратегії України. *STRATEGIC PRIORITIES* № 2 (43), 2017. С. 61–72. URL: https://web.archive.org/web/20180721181028id_/http://sp.niss.gov.ua/content/articles/files/8-1499252355.pdf
5. Коляда Т. Оцінка фіскальної ефективності управління майном, що є об'єктом права державної власності. *Proceedings of the 1st International Symposium*. Vilnius September 20, 2019. С. 106–108.
6. Сидяга Б. Механізми управління формуванням і використанням прибутку підприємствами. *Галицький економічний вісник*. 2010. № 1(26). С. 41–45.
7. Іванов С., Сніцар І. Особливості правового статусу (державних) юридичних осіб : досвід Польщі. *Сучасні проблеми порівняльного правознавства* : зб. наук. праць / за ред. Ю.С. Шемшученка, Я.В. Лазура; упор.: О.В. Кресін, М.В. Савчин. Ужгород – Київ : Вид-во «Говерла», 2015. 218 с.
8. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 року № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>
9. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>
10. Про управління об'єктами державної власності: Закон України від 21 вересня 2006 року № 185-V. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/185-16#Text>
11. Порядок відрахування до державного бюджету частини чистого прибутку (доходу) державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 138. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/138-2011-п#n13>
12. Про Національний банк України: Закон України від 20 травня 1999 року № 679-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/679-14#Text>
13. Про науку та науково-технічну діяльність: Закон України від 26 листопада 2015 року № 848-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/848-19#Text>
14. Попко Є. Державні дивіденди держпідприємств: облік та законодавчі особливості. *Socially competent management of corporations in a behavioral economy*: Collection of scientific papers / resp. ed Konstantin Pavlov, Elena Pavlova, Ludmila Shostak, Tatiana Bukoros, Josef Zyatko, 2021. European institute of further education, Podhájaska, 2021. 305 p., Chapter II. P. 55–57.
15. Про приєднання України до Багатосторонньої угоди про сплату маршрутних зборів: Закон України від 26 листопада 2003 року № 1341-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1341-15#Text>